

Wijziging beroepsinstantie en beroepsprocedure inzake vergunningverlening WAP en WAG (I)

In het vorige nummer van Nederlands Transport zijn enkele onrechtmatigheden ingeslopen bij het in de juiste volgorde plaatsen van de alinea's. Hiervoor biedt de redactie haar verontschuldigen aan en heeft zij voor de goede orde aflevering I van

Wijziging beroepsinstantie en beroepsprocedure inzake vergunningverlening WAP en WAG nogmaals in haar geheel opgenomen.

Inleiding:

Onlangs is door de Minister van Verkeer en Waterstaat aan het betrokken bedrijfsleven advies gevraagd omtrent zijn voorstellen, om het College van Beroep voor het bedrijfsleven te belasten met beroepszaken ingevolge de WAG, de WAP en de WGB (Wet Goederenvervoer Binnenscheepvaart).

Daartoe is een voorontwerp van Wet opgesteld, dat op 1 juli 1981 in werking zal moeten treden.

De noodzaak van deze structurele verandering is het vervallen op die datum van de zg. negatieve lijst, een bijlage bij de Wet AROB (Administratieve Rechtspraak Overheidsbeschikkingen), waarin een aantal overheidsbeschikkingen zijn opgesomd waartegen op grond van artikel 6 van de Wet AROB geen hoger (AROB) beroep open staat, zoals bv. de beschikking van de Minister inzake een beroep.

Bij ongewijzigde wetgeving zou het na 1 juli 1981 mogelijk zijn om bv. tegen een beslissing van de Rijksverkeersinspectie 2x in beroep te gaan, eerst bij de Minister en daarna het zg. AROB-beroep, terwijl tegen een soortgelijke beslissing van de C.V.V. slechts 1x beroep, op de Kroon (Koning en Minister), mogelijk is. Deze ongelijke situatie wordt ongewenst geacht.

In het hierna volgende zal nader worden ingegaan op de oorsprong en de samenstelling en in het volgend nummer van NT op de werkwijze van het College van Beroep voor het bedrijfsleven alsmede op de gevolgen voor het beroep en de beroepsprocedure door de voorgestelde wijziging mede aan de hand van de inmiddels uitgebrachte adviezen van de Adviescommissie Goederenvervoer ex. art. 6 WAG en de Adviescommissie Personenvervoer ex. art. 9 WAP.

Oorsprong:

In 1950 is de *Wet op de Bedrijfsorganisatie* in werking getreden. Deze wet regelt de publiekrechtelijke bedrijfsorganisatie (p.b.o.) met als hoogste orgaan de Sociaal Economische Raad en daaronder talrijke bedrijfslichamen, zoals produktschappen en bedrijfsschappen. Zij beoogde een vorm van medezeggenschap van werknemers op bedrijfstakniveau, samen met sociaal-economisch sektorbeleid, hetgeen o.a. resulteerde in het per bedrijfstak afsluiten van CAO's.

Overigens heeft deze publiekrechtelijke bedrijfsorganisatie weinig aan de gewekte verwachtingen voldaan. Wanneer nu tegen besluiten of handelingen van p.b.o.-lichamen of hun organen beroep moet worden ingesteld, kan dat bij het College van Beroep voor het Bedrijfsleven, (CBB), geïnstalleerd op 1 juli 1955 krachtens de Wet Administratieve-Rechtspraak Bedrijfsorganisatie (Wet ARBO)¹¹⁾, die op die datum in werking trad. De eigenlijke oorsprong van het College ligt echter veel eerder nl. in de dertiger jaren, toen naar aanleiding van een landbouw-crisis-beleid allereerst de Crisis-Arbitrage-Commissie werd opgericht, die weer werd opgevolgd door het Scheidsgerecht voor de Voedselvoorziening, de voorganger van het CBB. Ondanks het falen van de publiekrechtelijke bedrijfsorganisatie is het belang van het CBB toegenomen naarmate zij later op steeds meer terreinen werd belast met rechtspraak op het gebied van sociaal-economische wetgeving. Men achtte het wenselijk deze rechtspraak bij één rechter te concentreren.

Het College van Beroep voor het Bedrijfsleven is op dit moment belast met het beslissen over beroepen tegen:

I. Besluiten en handelingen van de Sociaal

Economische Raad en van de bedrijfslichamen. (Wet Administratieve Rechtspraak Bedrijfsorganisatie). Het gaat hier om besluiten en handelingen ter uitvoering van:

1. De Wet op de Bedrijfsorganisatie en de Instellings-wetten en -besluiten en van de op grondslag daarvan vastgestelde verordeningen;
2. De door de centrale overheid gedelegeerde taken;
3. Wetten waarbij die lichamen tot uitvoering daarvan zijn aangewezen, zoals de

Vestigingswet detailhandel, de Wet Assurantiebemiddeling en de Wet op de ondernemingsraden.

II. Besluiten en handelingen van de Kamers van Koophandel en Fabrieken (Wet op de Kamers van Koophandel en Fabrieken 1963). Het concentratie-karakter komt in het navolgende naar voren:

III. De in de hierna te noemen wetten vermelde besluiten respectievelijk beschikkingen van de betreffende ministers:

- a. Vestigingswet Bedrijven 1954;
- b. Wet economische mededinging;
- c. Landbouwwet;
- d. Prijzenwet;
- e. Wet afbetalingsstelsel 1961;
- f. In- en uitvoerwet;
- g. Wet erkenningen tuinbouw;
- h. Noodwet Voedselvoorziening;
- i. Wet Ziekenhuistarieven;
- j. Drank en Horecawet;
- k. Bestrijdingsmiddelenwet 1962;
- l. Landbouwkwaliteitswet;
- m. Metrologiewet;
- n. Colportagewet;
- o. Wet voorraadvorming aardolieproducten;

- p. Wet investeringsrekening;
- q. Wet beperking Cadeaustelsel;
- r. Hamsterwet;
- s. Wet uitvoering internationaal energieprogramma (Stb. 1979, 187);
- t. Sanctiewet 1977, Stb. 1980, 93.

IV. de in Landbouwwet genoemde besluiten van het voedselvoorzienings- in en verkoopbureau.

V. de in de Wet toezicht kredietwezen genoemde besluiten van de Minister van Financiën en van de Nederlandse Bank.

VI. de in de Boswet aangewezen besluiten van de directeur Staatsbosbeheer.

VII. de besluiten van Burgemeester en Wethouders, genoemd in de Winkelsluitingswet 1976.

Tenslotte is nog te noemen:

- VIII. het hoger beroep in tuchtrechtzaken:
 1. krachtens de Wet tuchtspraak bedrijfsorganisatie;
 2. krachtens de Wet op de Accountants-administratieconsulenten.

Er zijn nog talrijke wetten, waarbij het CBB echter nog niet bevoegd is verklaard, maar waarvan de overtredingen wel economi-

sche delicten zijn, zoals de Distributiewet, het Deviezenbesluit, de Wet op de Loonvorming en ook de WAG en de WAP.

Samenstelling:

Het College oordeelt met 5 leden (tot 1961: 4), waarvan de voorzitter en twee leden jurist moeten zijn en door de Kroon voor het leven worden benoemd. Twee bijzondere leden, de zg. lekenrechters worden voor vier jaar benoemd uit voordrachten, door p.b.o.-lichamen, hun organen of het overig bedrijfsleven gedaan. Het aantal zaken, wat zij krijgt voorgelegd ligt op een gemiddelde van 320 per jaar. In 1979 waren er 381 zaken. Meestal meer dan de helft van het aantal zaken wordt tijdens de behandeling ingetrokken of komt te vervallen. Van de overgebleven uitspraken is \pm 75% afwijzend.

¹⁾ niet te verwarren met de Wet AROB = Wet Administratieve Rechtspraak Overheids-Beschikkingen en de ARBOW = de Arbeidsomstandighedenwet.

Met de strippenkaart kom je overal.

OVERAL OVERAL